

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسایل ایدئولوژیک

الحاج داکتر امین الدین «سعیدی – سعید افغانی»
۰۷ جولای ۲۰۱۴

حکم خوارک نباتی در اسلام

خواننده محترم!

مثل مشهور و معروفی است که می گویند: درست بخورید تا همیشه سالم و صحت مند باشد .
مراعات کردن حفظ الصحه در خوردن و آشامیدن، یکی از مهم ترین عوامل برای سلامتی، شادابی و موجب طول عمر انسان است.

اگر شخص بداند که چه باید بخورد، چه اندازه بخورد و چگونه بخورد و عقل و فهم خویش را در مورد خوردن و نوشیدن به کار ببندد ، بدون شک، انسان بر بسیاری از امراض غلبه حاصل خواهد کرد و انشاء الله، همیشه صحت مند و سالم خواهد بود.

فهم کلی دین مقدس اسلام در مورد مینوی غذایی (در اکل و شرب) همین است که رعایت حلال بودن مسأله و رعایت صحتی خوردنی ها و نوشیدنی ها باید رعایت و در نظر گرفته شود .

قرآن عظیم الشان در سوره (بقره آیت ۱۶۷) با زیبایی خاصی میفرماید:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ (سوره بقره-۱۶۸)

(ای مردم از آنچه که بر روی زمین پاکیزه و بی زیان است بخورید و استفاده کنید ، چیز هائی که برای شما حلال می باشد ولی باید آگاه باشید که از نقشه های شیطان پیروی نکنید چون شیطان دشمن آشکارا شما است .)

در حدیثی از سلمان فارسی (رض) روایت شده است «سئل رسول الله صلى الله عليه وسلم عن السمن والجبن والفراء فقال : الحلال ما أحل الله في كتابه ، والحرام ما حرم الله في كتابه و ما سكت عنه فهو مما عفا لكم»
(ابن ماجه و ترمذی).

پرسیده شده پیامبر صلی الله علیه وسلم از روغن و پنیر و گوره خر، پس فرمود : حلال آنست که حلال کرده آن را خداوند متعال در کتاب خود و حرام آنست که حرام کرده آن را خداوند در کتاب خود و از آنچه سکوت کرده پس آن از جمله چیز هائیکست که عفو می باشد برای شما .

در نظام خلقت «خوردن»، وسیله ای برای زندگی و معیشت است، نه آن که زندگی، وسیله ای برای خوردن باشد.
مثل مشهور است که می گوید : « زندگی را برای خوردن مه خواه، بلکه خوردن را برای زندگی بخواه .»
ولی باتأسف باید گفت که هستند تعدادی از اشخاصی که زندگی خویش را فدای شکم خود ساخته اند. هیچ وقت در این فکر نیستند که چه بخورند و چه بنوشند؟ و به خصوص در خوردن و نوشیدن ، اعتدل را از دست داده و نمی دانند تا به

چه اندازه بخورند؟ همیشه در فکر مزه دهن هستند ، کوشش می کنند به هر اندازه که میل دارند و به هر شکلی که پیش بیاید، بخورند و بنوشند.

تعلیمات دین مقدس اسلام در خوردن و نوشیدن تنها در ساحه سلامتی جسمی انسان منحصر نبوده بلکه دین مقدس اسلام در خوردن و نوشیدن روح انسان را که سالم بماند نیز جداً در نظر می گیرد.

بناءً طوری که در فوق گفتیم دین مقدس اسلام بر حلال بودن غذا و نوشیدن تأکید دایمی و مکرر می نماید و این بدین معنی است، که هدایت همیشگی دین مقدس اسلام اینست: انسان آنچه را که مصرف می کند، باید از راه مشروع و حلال تهیه شده باشد. غذائی که از راه نامشروع و تجاوز به حقوق دیگران تهیه گردد، هر چند در ظاهر امر ممکن است برای سلامتی جسم، ضرر نداشته باشد اما بدون شک برای سلامت روان، بی نهایت زیانبار است.

رهنمود و هدایت همیشگی دین مقدس اسلام برای پیروان خویش همین است که غذای انسان باید از طیبات (آنچه پاک است) تهیه شده باشد. بناءً غذاهائی را مخالف طبع انسان و طبیعت انسان از آن نفرت دارد و یا هم شریعت اسلامی از خوردن آن ممانعت به عمل آورده منع فرموده است ، مانند :

(گوشت مردار یا گوشت حیوانات حرام گوشت) ولو که تجاوز به حقوق دیگران نباشد.

تفصیل این موضوع را قرآن عظیم الشان در (آیات ۱۷۲ و ۱۷۳ سوره بقره) به این شرح بیان فرموده است : « یا ایها الذین آمنوا اكلوا من طيبات ما رزقناکم واشکر و الله ان کنتم اياه تعبدون . إنما حرم علیکم الميتة و الدم و لحم الخنزیر و ما اهل به لغير الله فمن اضطر غیر باغ و لا عاد فلا اثم علیه ان الله غفور رحیم »

(ای کسانی که (به خداوند و دین اسلام) ایمان دارید از نعمتهای پاکیزه و بی ضرری که آنها را روزی و طعام شما قرار داده ایم بخورید و استفاده نمائید . اگر واقعاً به خدا ایمان دارید (در مقابل این کرم و بخششی که در حق شما انجام داده است) اورا سپاس و ستایش کنید.)

محرمانی که در آیت مبارکه بدان اشاره شده عبارتند از : (۱- مردار ، ۲- خون ، ۳- گوشت خوک ، ۴- و گوشت های حیواناتی که برای بتها قربانی شده باشد.)

تأکید اسلام همین است که غذا نباید برای سلامتی و صحت مندی انسان مضر باشد ، غذا نباید برای روح انسان یا جامعه زیان آور باشد.

توضیح این امر اینست : ممکن است که غذا و مشروب حلال باشد و برای جسم انسان مضر هم نباشد مگر چگونگی مصرف آن، برای روح یا جامعه مفسده داشته باشد؛ مانند خوردن غذا در ظروف طلائی و نقره ئی ، و یا هم خوردن غذا در دسترخوانی که در آن مشروبات الکلی چیده شده باشد و غیره

حکم غذای نباتی یا گیاه خوری در اسلام :

مفهوم اصطلاحی غذای نباتی یا گیاه خوری همانا به معنای پرهیز از خوردن گوشت است. این پرهیز شامل کل غذا و احیاناً بخشی از غذا می گردد که شامل شیر و سایر لبنیات نیز می باشد. همچنان هستند در جهان گیاه خورانی که نه تنها از خوردن گوشت و لبنیات ابا می ورزند حتی از پوشیدن لباس های چرمی حیوانی و حتی از شکار حیوانات و پرندگان نیز ابا می ورزند .

اصطلاح گیاه خوری چیست؟

گیاه خوری یا **VEGETARIAN DIET** اصطلاحی است که در مقابل اصطلاح رژیم همه چیزخوری یا **OMNIVOROUS DIET** که شامل تمام منابع حیوانی، نباتی یا گیاهی می باشد ، قرار دارد .

در رژیم غذایی **VEGETARIAN DIET** یعنی محدود کردن رژیم غذایی به غذاهای نباتی و پرهیز از مصرف انواع گوشت ها و محصولات حیوانی شامل است

در این هیچ جای شک نیست که عادت گیاه خواری ویا تناول غذای نباتی با تاریخ پیدایش بشریت در روی زمین پیوند ناگسستگی دارد .

محققین می نویسند زمانی که انسان های اولیه و بدوی در جنگل های گرمسیری زندگی می کردند و خوراک آنان را میوه درختان تشکیل می داد ولی بعد ها به اثر حوادثی طبیعی از جمله زلزله ها، سیلاب ها ، آتش فشان ها ، طوفان های مدهش ، خشک سالی و غیره و غیره حوادث طبیعی، انسان مجبور می گردد که دست به مهاجرت بزند و به سایر نواحی کره ارضی هجرت نماید و به تناسب تغییرات آب و هوایی و کمیاب شدن میوه ها و حبوبات به علت گرسنگی مجبور شدند از گوشت حیوانات غرض زنده ماندن خویش استفاده نمایند و به فعالیت شکار حیوانات روی آورند و از گوشت آن استفاده کنند.

در تحقیقاتی که علماء در مورد گیاه خوران به عمل آورده اند گیاه خوران را به کتکوری های مختلف تقسیم نموده اند که از جمله مشهور ترین آن عبارتند از :

انواع رژیم گیاه خواری:

۱- **(LACTO - VEGETARIAN)** این گروه علاوه بر غذاهای نباتی و گیاهی ، از محصولات شیری و لبنیات حیوانی نیز استفاده می نمایند.

۲- **(OVO- VEGETARIAN)** این گروه علاوه از تناول غذاهای نباتی ، در وقت غذا از تخم مرغ نیز استفاده به عمل می آورند.

۳- **(LACTO-OVO- VEGETARIAN)** این دسته از گیاه خوران علاوه بر تناول غذاهای نباتی ، از شیر و از تخم مرغ استفاده به عمل می آورند .

۴- **(SEMI- VEGETARIAN)** این تعداد به اصطلاح به نام نیمه گیاه خواران شهرت دارند . این تعداد اشخاص صرف از خوردن گوشت سرخ حیوانی، ابا می ورزند ولی سایر محصولات لبنی، از جمله گوشت مرغ، گوشت ماهی، گوشت پرندگان، تخم مرغ، را تناول می نمایند.

۵- **(VEGAN)** این تعداد افراد گیاه خوران اصلی اند که هیچ نوع گوشت و محصولات حیوانی را نمی خورند، مینوی غذایی این تعداد افراد را سبزیجات، حبوبات، و میوه ها تشکیل می دهد .

این کتکوری از انسانهای گیاه خور حتی از محصولات چرمی، پشمی، ابریشمی یا هرگونه محصول به دست آمده از حیوانات نیز استفاده به عمل نمی آورند و طوری که در فوق یادآور شدیم حتی از شکار حیوانات نیز اِباء می ورزند.

۶- **(PESCO- VEGETARIAN)** این تعداد از افراد اکثراً، لبنیات ، تخم مرغ و تخم ماهی را تناول می نمایند ، اما به صورت مطلق از خوردن گوشت اِباء و امتناع می ورزند .

۷- **(FRUITARIAN)** این تعداد از افراد رژیم گیاه خورکسانی اند که در مینوی غذایی خویش صرف از میوه های خام و میوه های خشک، حبوبات، از جمله زیتون، و روغن زیتون و عسل استفاده به عمل می آورند. این گروه از انسانها کوشش می کنند که از غذای طبخ شده کمتر استفاده نمایند .

حکم اسلام در مورد گیاه خوری:

قبل از همه باید گفت که دین مقدس اسلام از خوردن گیاه غیر مضره ممانعت به عمل نیاورده و پروردگار با عظمت ما در ترکیب وجودی و جسمی انسان از جمله دندان ها و معده انسان را طوری خلق نموده است که هم برای جویدن و هم برای هضم کردن گوشت و گیاه (مواد نباتی و گوشتی) مساعد می باشد .

بالعکس برخی حیوانات هستند که صرف گوشت می خورند و دندان ها و معده شان برای خوردن گوشت خلق گردیده و هضم گیاه و نباتات را تحمل کرده نمی تواند و به اصطلاح در خلقت ترکیب جسمی اش (دندان ها و معده) مخصوصاً برای همین مواد خلق گردیده است و هستند حیواناتی که ترکیب وجودش صرف برای گیاه و نبات خلق گردیده و خوردن و هضم کردن گوشت را تحمل کرده نمی تواند .

دین مقدس اسلام مانند سایر ادیان ابراهیمی تأکید زیادی بر نوع تغذیه و طوری که گفته آمدیم به خصوص تغذیه طبیعی و سالم به عمل آورده است .

آیات قرآنی در مورد گیاهان و میوهجات:

قرآن عظیم الشان در (آیت ۹۹ سورة الانعام) می فرماید: « وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرَجُ مِنْهُ حَبًّا مَثْرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنَ النَّخْلِ قِنَاطٍ دَانِيَةً وَجَنَاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ » (و اوست که از آسمان آبی فرستاد ، و به وسیله آن گیاهان گوناگون را (از زمین) رویاندید و از آن ساقه ها و شاخه های سبز درآوردیم ، و از آن دانه های مترکم را خارج می کنیم و از شکوفه درخت خرما خوشه های سر فروشته (به وجود می آوریم) ، و باغ هائی از انگور و زیتون و انار شبیه به هم و بی شباهت به هم (بیرون می آوریم) به میوه اش چون میوه دهد و به رسیدن و کامل شدنش با تأمل بنگرید ، مسلماً در این (امور) برای قومی که ایمان می آورند ، نشانه هائی (بر توحید ، ربوبیت و قدرت خدا) ست .

همچنان در آیت (سورة الانعام) آمده است :

« وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرِ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كَلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ »

(و اوست که باغ هائی (که درختانش برافراشته) بر داربست و باغ هائی (که درختانش) بدون داربست (است) ، و درخت خرما ، و کشتزار با محصولات گوناگون ، و زیتون ، و انار شبیه به هم و بی شباهت به هم را پدید آورد . از میوه های آنها هنگامی که میوه داد بخورید ، و حق (الهی) آن را روز دروکردنش (که به تهیدستان اختصاص داده شده) بپردازید ، و از اسراف (در خوردن و خرج کردن) بپرهیزید ، که قطعاً خدا اسراف کنندگان را دوست ندارد .)

هكذا درآیت (۱۱ سورة النحل) می خوانیم :

« يَنْبِئُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكُمْ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ » . (برای شما به وسیله آن آب ، زراعت و زیتون و خرما و انگور و از همه محصولات می رویند ؛ یقیناً در این (واقعیات) شگفت انگیز طبیعی) نشانه ای است (بر توحید ، و ربوبیت و قدرت خدا) برای گروهی که می اندیشند .

پروردگار با عظمت ما در قرآن عظیم الشان حتی خوردن میوه را بر گوشت مقدم شمرده طوری که می فرماید :

« وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ » (سورة الواقعة : ۲۰-۲۱) (و میوه که از هر نوع خواهند انتخاب کنند ، و از گوشت مرغان که مایلند .)

و باز می فرماید : « وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ » (الطور : ۲۲) (و بر بهشتیان از هر نوع میوه و گوشت که مایل باشند بیفزائیم .)

احادیث و روایات اسلامی در مورد گیاهان و میوجات:

از سیرت پیامبر صلی الله علیه وسلم به طور واضح معلوم می گردید که ایشان در غذای خویش از مینوی غذایی گیاهی و نباتی نیز استفاده به عمل می آوردند ، و اینطور نبود که در مینوی غذایی شان صرف گوشت باشد .

در حدیثی که از مالک از یحیی بن سعید روایت گردیده است آمده است :

حضرت عمر بن خطاب از خوردن گوشت پرهیز نموده که سرشت خمر را دارد و صاحبش را معتاد می کند .

«ایاکم و اللحم فان له ضراوة کضراوة الخمر» (الموطا ۱۷۸۹ - ۳۶)

همچنان در حدیثی دیگری آمده است : « وحدثنی عن مالک ، عن یحیی بن سعید : أن عمر بن الخطاب أدرك جابر بن

عبد الله ومعه حمال لحم ، فقال : ما هذا ؟ فقال : يا امیر المؤمنین قرنا الی اللحم فاشتریت بدرهم لحماً . فقال عمر : أما یرید

أحدکم أن یطوی بطنه عن جاره أو ابن عمه ، این تذهب عنکم هذه الآیة « أَذْهَبْتُمْ طَبِيبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا

« (الاحقاف : ۲۰) (مالک از یحیی بن سعید روایت کرد : عمر بن خطاب جابر بن عبد الله را دید که شخصی با وی

گوشت حمل می کرد و پرسید : این چیست ؟ عرض کرد : یا امیر المؤمنین ! اشتهای گوشت کردیم و لذا یک درهم

گوشت خریدیم ، عمر فرمود : آیا هیچ کدام از شما نمی خواهید که به همسایه خویش کمک کند و دیگران را از غذا

برخوداری دهد و چی شده است که معنای این آیت شریف را فراموش کرده اید که می فرماید « نعمت های پاکیزه خود

را در زندگی دنیایان خود خواهانه صرف کردید و از آنها برخوردار شدید . (الموطا ۱۷۹۰)

سیرت نویسان در مورد زندگی امیر المؤمنین عمر می نویسند که حضرت عمر در زمان خلافت خویش دو روز پشت

سر هم از خوردن گوشت بر حذر داشت. او به مردم اجازه خوردن گوشت در روزهای دیگر را داد و خلیفه حق انجام

این کار را داشت. او به مردم اجازه نمی داد هر روز گوشت بخورند.

همچنان روایاتی وجود دارد که برخ کثیری از پیروان طریقت و متصوفین و عرفا مینوی غذایی شان را خوردنی های

گیاهی تشکیل می داد و گوشت تناول نمی نمودند.

خواننده محترم !

نباید فراموش کرد که هستند از مسلمانانی که در عدم آگاهی از فهم و جوهر اسلام فتاوی را صادر می نمایند و انسانها

را به دلایل مختلف از خوردن گیاه خوری منع می فرمایند و طی استدلالی می گویند : انسان نباید از خوردنی های که

الله برایشان حلال نموده از آن خوداری نماید و آن را بالای خود حرام کند ، در برخی از اوقات این تعداد به اصطلاح

مفتیان پا را از گلم خویش فراتر نهاده و حتی بر حرام بودن تناول غذایی گیاهی نیز حکم صادر می نمایند ، که از

پروردگار با عظمت برایشان اول برای خود و بعد برای این مفتی ها هدایت نیکی می خواهم .

حکم اسلامی در مورد تناول غذای گیاهی :

از آیات قرانی و احادیثی نبوی که در فوق تذکر یافت گفته می توانیم:

خوردن گیاه و یا غذای تهیه شده از نباتات ، برای مسلمان جواز داشته و دین مقدس اسلام در مورد هیچ گونه مخالفت

ندارد .

مسلمان می تواند از مواد خوراکی نباتی و گیاهی استفاده کنند، ولی این تعداد از افراد در دو مورد باید دقت لازمی

داشته باشند :

اول :

این تعداد اشخاص نباید معتقد به حرام بودن خوردن (گوشت حلال و تولیدات خورک های گوشتی) باشند، زیرا الله متعال می فرماید: « يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحْرَمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ » (مانده ۸۷). یعنی: «ای کسانی که ایمان آورده‌اید! چیزهای پاکیزه را که خداوند برای شما حلال کرده است، حرام نکنید! و از حد، تجاوز ننمائید! زیرا خداوند متجاوزان را دوست نمی‌دارد».

همچنان پروردگار با عظمت در سوره (یونس آیت ۵۹) می فرماید:

« قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ اللَّهُ أَدْنَىٰ لَكُمْ أَمْ عَلَىٰ اللَّهِ تَفْتَرُونَ » یعنی: « بگو: آیا روزیهای را که خداوند بر شما نازل کرده دیده‌اید، که بعضی از آن را حلال، و بعضی را حرام نموده‌اید؟ بگو: آیا خداوند به شما اجازه داده، یا بر خدا افتراء می‌بندید (و از پیش خود، حلال و حرام می‌کنید؟)».

دوم:

این اعتقاد که عدم تناول غذای های گوشتی بهتر است و انسان با این کارش اجر و ثواب می برد و یا انسان نباتی (گیاه خوار) به خدا نزدیکتر است و امثال این اعتقادات، جایز نیست، و تقرب جستن به خداوند با داشتن اینگونه اعتقادات جایز نمی باشد، پیامبر صلی الله علیه وسلم افضل بشر و نزدیکترین انسانها به الله متعال بود حال آن که هم گوشت می خوردند و هم شیر می نوشیدند و هم غسل، وقتی بعضی از صحابه می خواستند با نخوردن گوشت تعبد کنند، پیامبر صلی الله علیه وسلم اشتباه آنها را بیان نمود، چنان که در روایت (صحیح) از انس رضی الله عنه آمده: « أَنَّ نَفَرًا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ بَعْضُهُمْ لَا تَزَوَّجُ النِّسَاءَ وَقَالَ بَعْضُهُمْ لَا أَكُلُ اللَّحْمَ وَقَالَ بَعْضُهُمْ لَا أَنَامُ عَلَىٰ فِرَاشٍ وَقَالَ بَعْضُهُمْ أَصُومُ فَلَا أَفْطِرُ فَبَلَغَ ذَلِكَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَحَمَدَ اللَّهَ وَأَتْنَىٰ عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ: مَا بَالُ أَقْوَامٍ يَقُولُونَ كَذَا وَكَذَا لَكِنِّي أَصَلَّىٰ وَأَنَامُ وَأَصُومُ وَأَفْطِرُ وَأَتَزَوَّجُ النِّسَاءَ فَمَنْ رَغِبَ عَن سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي » (نسائی (۳۲۱۷)).

یعنی: «چند نفر از اصحاب پیامبر صلی الله علیه وسلم بودند که یکی از آنها می گفت: با زنان ازدواج نمی‌کنم، و دیگری می گفت: گوشت نمی‌خورم، و دیگری می گفت: بر تخت نمی‌خوابم، و یکی می گفت: روزه می‌گیرم ولی افطار نمی‌کنم. این سخنان به رسول الله صلی الله علیه وسلم رسید، ایشان (برای مردم خطبه داد) و بعد از حمد و ثنای الهی فرمود:

چه شده این اشخاص که چنین و چنان می‌گویند، من (پیامبر خدا) هم نماز می‌خوانم و هم می‌خوابم و روزه می‌گیرم و افطار هم می‌کنم، و با زنان ازدواج می‌کنم، هرکس از سنت من روی بگرداند از من نیست».

البته فرق است بین کسی که نوعی از غذا را به خاطر آن که به آن میل ندارد نمی‌خورد، و یا چون از آن نفرت دارد. مثلاً در کودکی حیوانی را دیده که ذبح کردند و از گوشت آن نفرت پیدا کرده بناءً از گوشت آن نمی‌خورد، و یا خود را از آن معاف نموده و یا بنا به اسباب دیگری از خوردن آن ابا می‌ورزد، و بین کسی که گوشت نمی‌خورد چون معتقد است با این کارش به خدا نزدیکتر شده و پاداش می‌گیرد؛ مثل بعضی از راهبانان از ادیان غیر اسلامی که چنین باوری دارند.

در زمانی که این دونقطه مراعات گردد، طوری که در فوق یاد آور شدیم تناول غذای گیاهی و نباتی در شرع اسلامی کدام ممانعت شرعی ندارد.

برای انکشاف بهتر قضیه لازم است این را هم تأکید کنیم که چیزی که به صراحت نص امر تطبیق و حلال بودن آن را برای ما شرع روشن ساخته برای کسانی که معتقد راستی به کدام عقیده اند بهتر، اولاً و اصح است تا مطابق به احکام شرع دستگیر آن را در تمام عرصه های زندگی برای خویش منبع قرار دهند که حلال آن را حلال و حرام آنرا حرام بدانند. اولاً و اصح است که حلال دین برای مسلمان حلال است و حرام آن حرام. (برای تفصیل بیشتری این موضوع مراجعه شود به فتاوی شیخ محمد صالح المنجد.) والله اعلم.

تتبع ونگارش :

الحاج داکتر امین الدین «سعیدی – سعید افغانی»

مدیر مرکز مطالعات ستراتژیک افغان و

مسؤول مرکز کلتوری دحق لاره- جرمني